

Zázrak

Pavol Hammel

Poznám ťa zázrak.
Poznám ťa zázrak.
Nosil si môj kabát,
moje topánky.
Mal som v duši
ľahkosť bublín
zo slamky.

Poznám ťa zázrak.
Poznám ťa zázrak.
Mal si moje oči,
moju povahu.
Ale stvoriť ťa už
nemám odvahu.

Poznám ťa zázrak.
Poznám ťa zázrak.

Obaja sme vyšli z jednej ulice.
Zradili sme detstvo, krv i dlaždice.

O hlavu vyšší za snami som šiel.
Je ten nočný motýľ, smutný pasažier.

Klopal si mi pravidelne po flánoch.
Bol si ako zakvílenie záchranok.

Tak maj sa zázrak! Tak maj sa zázrak!

Tak maj sa zázrak, všetko je inak.
Líham si na znak po čiernych vínach.
A nechcem priznať to, čo tušíme.
Že možno na dlho sa lúčime.